

10 lipca 1932 r.

F26b 17/30

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 16221.

Kl. 82 a 19.

Augustinus Edvard Jonsson
(Lidingö, Szwecja).

Suszarnia.

Zgłoszono 24 września 1931 r.

Udzielono 8 kwietnia 1932 r.

Pierwszeństwo: 25 września 1930 r. (Szwecja).

Wynalazek niniejszy dotyczy suszarni, w których materiał suszy się w rozprężonym powietrzu zapomocą grzejników, umieszczonych w bębnie. W tego rodzaju suszarniach powietrze oraz parę, powstającą przy ogrzewaniu materiału suszonego, usuwano dotychczas przewodami, połączonemi bezpośrednio z bębniem. Przed wylotami tych przewodów umieszczano w bębnie sita, w celu zapobieżenia porywaniu materiału suszonego jednocześnie z powietrzem i parą. Jednak okazało się w tego rodzaju urządzeniach, że para skrapla się już na samych sitach lub bezpośrednio nazewnątrz, wskutek czego powstające skropliny pochłania pył lub inne podobne zanieczyszczenia,

zbierające się na sitach i pochodzące z materiału suszonego. Powstająca przytem wilgotna masa w ciągu krótkiego czasu zatyka sita, które z tego powodu trzeba czyścić bardzo często, co stanowi wielką niedogodność.

Wynalazek ma na celu usunięcie tej niedogodności w ten sposób, że przewody są połączone z bębniem zapomocą jednej lub kilku komór, złączonych z suszarnią, które przy pomocy otworów, zaopatrzonych w sita, łączą się z wnętrzem suszarni.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania urządzenia według wynalazku.

Bęben 1, oparty na krążkach 2, jest napędzany silnikiem, który zapomocą koła zę-

batego 4, osadzonego na wale 3, zazębia się z otaczającym bęben uzębionym wieńcem 5. Bęben 1 posiada otwory 6 do napełniania i usuwania materiału suszonego, przyczem ogrzewa się zapomocą grzejników 7, zasilanych np. parą. Parę wpuszcza się przewodem 8 do umieszczonej pośrodku bębna rury 9, z której para rozdziela się do poszczególnych grzejników. Para ta po nagrzaniu grzejników odpływa przewodem 10.

Przewód 11 jest połączony z bębniem zapomocą komory 12, utworzonej ze szczytowej ścianki 13 bębna suszarni, ścianki 14 oraz walcowej ścianki 15. Komora 12 jest połączona z przewodem 11 zapomocą umieszczonego współśrodkowo z komorą przyłącza 16. Oprócz tego komora 12 jest połączona z wnętrzem bębna zapomocą otworów 17, umieszczonych w ściance 13 i zaopatrzonych w odpowiednie sitka 18.

Gdy w bębnie 1 suszarni wytwarza się rozprężanie, wówczas znajdujące się w nim pary i powietrze płyną przez sita 18, otwory 17 i komorę 12 do przewodu 11. Ponieważ komorę 12 ogrzewa się powietrzem z grzejników 7, umieszczonych w bębnie, lub zapomocą oddzielnego grzejnika, więc zapobiega się skraplaniu par, płynących w pobliżu sit 18, tak że skraplanie to odbywa się dopiero w przewodzie 11. W ten sposób zapobiega się cofaniu powstających przy-

tem skroplin na sita, które dzięki temu pozostają stale suche.

Sita 18 muszą być łatwo dostępne, aby można je było w razie potrzeby doglądać. W tym celu na ściance 14 komory znajdują się przed każdym sitem otwory 17, zamknięte odejmowanymi pokrywami 20.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Suszarnia, w której materiał suszy się w rozprężonym powietrzu zapomocą grzejników, umieszczonych w bębnie, znamienna tem, że posiada przewody (11), połączone z bębniem zapomocą jednej lub kilku komór, złączonych z bębniem (1), który przy pomocy otworów, zaopatrzonych w sita (18), łączy się z wnętrzem suszarni.

2. Suszarnia według zastrz. 1, znamienna tem, że komora (12) jest zaopatrzona w otwory (17), umieszczone przed każdym sitem (18), i zwykle zamkniętem odejmowanymi pokrywami (20).

3. Suszarnia według zastrz. 1, znamienna tem, że każda komora (12) jest zaopatrzona w oddzielne grzejniki.

Augustinus Edvard Jonsson.

Zastępca: Inż. S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

